

September 06, 2012

RE: jesensko nadaljevanje posveta o upravljanju slovenske države

Zdravo,

Ker ne morem priti, saj bom tedaj delal na UNAM v Mexico City, bi rad prenesel samo naslednje opozorilo v obliki vprašanja za govornike:

V vsaj 15 državah sem preverjal tržni položaj v obliki opazovanja, kako se ljudje odzivajo na razprodaje. Trgovine niso nikjer polne. Prof. Porter je leta 1990 imel prav, ko je opozoril, da prehajamo v četrto fazo – od konkuriranja na osnovi lastništva naravnih virov preko konkuriranja z investicijami in konkuriranja z inovacijami v družbo izobilja. Le-ta je krasna in slepa ulica, ker ljudi razvadi in jim odvzame ambicije delati, kaj šele garati, saj vse, kar se da kupiti in štejejo za potrebno, imajo. Krepi se kult prostega časa in lenarjenja (zato je turizem v takem razmahu, proizvodnja pa upada).

Na to dejstvo se veže spoznanje, da vsi, ki govorijo o poti iz sedanje krize, kolikor sem jih slišal pri nas in drugod:

- a) Govorijo zgolj o potrebi investirati, ne pa o potrebah, ki jih ljudje imajo in je zaradi njih smiselno investirati; v družbi izobilja se torej skriva kriza potreb, ne proizvodnje in investiranja;
- b) Govorijo o potrebi investirati, ne pa o potrebi vseh ljudi, da imamo zdravo naravno okolje, katerega velika večina investicij uničuje, saj potrebuje nov prostor za gradnjo česar koli, vedno v škodo narave;
- c) Govorijo, da mladina nima prihodnosti, namesto da bi rekli, da ima prihodnost, a ne lagodne in brezdelne, ker je ni imelo človeštvo nikoli razen v zadnjih nekaj desetletjih, ko jo je gradilo na dolgovih do narave in financ, torej nebotičnike v močvirju namesto na trdni skali.

Prosim, spodbudite ekonomiste, da to komentirajo in namesto dosedanjih enostranskih odgovorov dajejo take, ki vsebujejo več družbene odgovornosti, kar pomeni predvsem več upoštevanja soodvisnosti (namesto neodvisnosti in odvisnosti) in z njeno pomočjo več celovitosti (namesto enostranskosti), s tem pa tudi več realnosti.

Prosim, naj upoštevajo tudi, da je Evropska unija oktobra 2011 izrecno zapisala, da je družbena odgovornost to, da je vsakdo odgovoren za svoje vplive na družbo (torej mnogo več od dobrodelnosti), in to, da je družbena odgovornost pot iz sedanje družbeno-ekonomske krize, zato morajo države članice (vlade) in velika podjetja biti vzor družbene odgovornosti. Odločajo pač ljudje, ne podjetja kar tako, in odločajo bolj ali pa manj celovito, bolj ali pa manj dolgoročno, bolj ali pa manj odgovorno. (Zanimivo: nekoč so govorili o družbeni odgovornosti podjetnikov, danes podjetij, kar pomeni še eno ločevanje pravic od odgovornosti, katerega je Adam Smith prepovedal).

Lp, Matjaž Mulej